

تحلیل اثرات شاخص های توسعه پایداری در توسعه گونه های بافت محلات شهری مهاباد

مقالات آماده انتشار، پذیرفته شده، انتشار آنلاین از تاریخ ۲۶ بهمن ۱۳۹۵ XML

نوع مقاله: مقاله پژوهشی

نویسندگان

ادریس پروزن^۱؛ زینب کرکه آبادی^۲؛ عباس ارغان^۳

^۱ دانشجوی دکتری، گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، واحد سمنان، دانشگاه آزاداسلامی، سمنان، ایران

^۲ استادیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری- واحد سمنان- دانشگاه آزاداسلامی- سمنان- ایران

^۳ استادیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری- واحد سمنان- دانشگاه آزاداسلامی- سمنان-

چکیده

شکل گیری بافت های مختلف محله ای در شهر مهاباد، متأثر از برخورداری این محلات از شاخص های زیست محیطی، اجتماعی، خدماتی، اقتصادی و کالبدی موجب عدم تعادل و ناهمگونی فضایی در محیط زندگی شهروندان شده است بر این اساس این پژوهش به شیوه توصیفی- تحلیلی با هدف تحلیل وضعیت شاخص های توسعه پایدار و پایداری محلات واقع در بافت های گوناگون شهر مهاباد از حیث چهار نوع بافت قدیمی، میانی، بافت جدید و اسکان غیررسمی بر مبنای ۵ شاخص اصلی (کالبدی، اجتماعی- فرهنگی، اقتصادی، خدماتی و زیست محیطی) و ۴۴ شاخص فرعی مستخرج، صورت گرفته که شاخص های اصلی به عنوان متغیر اصلی و پایداری محلات به عنوان متغیر وابسته در نظر گرفته شده است که بر این اساس نتایج رتبه بندی مدل مورس نشان می دهد که محلات شکل گرفته در بافت میانی و قدیمی به دلیل نزدیکی به مرکز شهر و برخورداری بهتر در شرایط مطلوبتری از محلات جدید و اسکان غیر رسمی هستند که در دهه های اخیر شکل گرفته اند همچنین نتایج حاصل از سنجش همبستگی شاخص در آزمون پیرسون نمایان می سازد که بین سه شاخص اقتصادی، کالبدی و خدماتی، با شاخص تلفیقی همبستگی و رابطه معنی دار وجود داشته و همچنین تحلیل مسیر داده ها در نرم افزار amos حاکی از معنی داری اثرات مستقیم و غیر مستقیم سه متغیر اصلی (شاخص های خدماتی، اقتصادی، کالبدی) بر روی متغیر وابسته (پایداری محلات) بوده است که در این بین شاخص اقتصادی با اثر کل ۰/۹۹۱ دارای بیشترین تاثیر و شاخص کالبدی با اثر کل ۰/۰۱۶ دارای کمترین تاثیر بر پایداری محلات شهری می باشند که این مساله بیانگر شکاف قابل توجه محلات مورد مطالعه در برخورداری از شاخص های اقتصادی است.

کلیدواژه ها

توسعه پایدار؛ بافت های شهری؛ مدل مورس؛ تحلیل مسیر؛ شهر مهاباد

موضوعات

شهرهای پایدار